

[Fuglsang.]

og fremmest har baaret vort Samfunds Økonomi til denne Dag, saa er man gaaet videre, end der var nogen Rimelighed i, saa er det ikke Udtryk for, at man fra Regeringens Side har ønsket at have vor Medvirken i alt Fald til den Hjælp til Landbruget, som man vel nu nok alligevel gennemfører.

Var det Pengene alene, det drejede sig om, saa var det en ganske anden Sag. Vi har ved vor Ordfører erklæret os villige til, hvis det var nødvendigt, at medvirke til at skaffe de nødvendige Penge; der er Luksusforbrug nok, som kan bære det, og det kunde man, ja, det burde man have vendt sig til. En større Skat paa visse Luksusartikler, selv om det skulde blive betydelig større Beløb end det, der er Tale om, vilde vi ikke være vejet tilbage for under nogen Omstændigheder.

En forøget Indkomstskat — ja, jeg ved jo nok, at det er dem, der har Pengene, som skal skaffe Dækning for det, der skal til, men en øget Indkomstskat paa de Indkomster, der var i Fjor, vil falde lidt tungt paa dem, der ingen Indkomst har i Aar. Jeg kunde tænke mig, at der var mange, der ikke vilde finde, at det var en saa særlig heldig Maade. Jeg vilde have foretrukket, at man i Stedet for at tage Skatten paa Indkomsterne fra i Fjor havde lagt den paa Luksus — det havde været langt at foretrække.

Selv om jeg i en Situation som denne, hvor vort Hovederhverv er i Nød, vil strække mig overordentlig vidt til alle Sider, ikke ensidigt, men ogsaa til Støtte for andre, der er eller vil komme i Nød, og selv om jeg kunde strække mig vidt med nye Skatter, saa vilde jeg dog gøre stor Forskel paa, hvor de skal komme fra, og af hvad Art de skal være.

I disse Tider maa man først og fremmest efter min Opfattelse bestræbe sig for at nedsætte de alt for store offentlige Udgifter, som vi har — det er den Vej, hvorpaa man først og fremmest skulde slaa ind. Maaske vil man dertil sige, at det vilde virke lidt langsomt. Men det kender vi Raad for fra tidligere Tid, da man har været i Stand til midlertidigt at skaffe Penge til Veje. For øvrigt er der jo et stort Overskud paa Finansloven. Naa, det kan jo være, det ikke er saa stort, naar det kommer til Stykket; det kan være, Kassen er omtrent tom, jeg har hørt lidt derom, men saa var man nok i Stand til at skaffe de Penge paa anden Maade.

For øvrigt er det jo muligt, vi nu

staar overfor en ny Tid, en helt ny politisk Tid med en stor og bred Front, der er i Stand til at sige, hvor Skabet skal staa. Ja, lad den holde, saa længe den kan; fra Venstres Side kan vi kun se derpaa med Sindsro, vi afventer Begivenhederne. Nu kom maaske endelig de sammen, som skulde sammen, og som man siger, saaledes skal det jo gaa; for at Historien skal ende godt, skal de, der hører sammen, jo faa hinanden til sidst, og det er jo muligt, det er det, der er ved at ske nu. Men det kan vi ikke vide noget om endnu, det er der vel andre, der har bedre Rede paa.

Der er Ting, jeg undres over, og det er, at man, naar man nu fra de 3 Partiers Side har taget og puttet saa meget i den samme Gryde og kørt det rundt og fisket op, saa ikke ogsaa har taget Akkordloven med. Hvorfor har man ikke taget dette efter min Mening ret vigtige Lovforslag med, hvorved en hel Del af dem, der ikke kan hjælpes paa anden Maade, kan faa deres Forhold saneret ved en fornuftig Akkord, saaledes at der kan reddes saa meget som muligt for alle Parter? Det er et aabent Spørgsmaal, og der er jo adskilligt andet, som man ikke kan vide; men der kan jo foreligge Aftaler, hvorefter det skal komme senere, og det maa Rigsdagen formentlig faa Rede paa inden saa alt for længe, og Offentligheden har vel ogsaa et vist Krav paa at faa Besked.

Men hvorefter alting er, saa staar vi nu, saa vidt jeg kan se, overfor en Ny-Orientering, der kan faa vidtrækkende Konsekvenser. Og hvis denne Koalition af de 3 Partier her paa Rigsdagen faar den Betydning, som man tillægger den, i alt Fald fra visse Sider, saa kan jeg sige med J. C. Christensen: Vi oplever immer noget nyt, og saa indvarsles der en helt ny Periode i vor Politik. Det er muligt, vi lægger for meget deri — det kan jeg naturligvis ikke vide, jeg ser, det ærede Medlem Hr. Pürschel stor-smiler —, og kanske der ikke skal komme saa meget ud af det; men der har i alt Fald været Tilløb dertil. Vi stiller os afventende og ser, hvad det kan blive til. For Regeringen kan det jo kun være en Triumf, at den nu ogsaa blandt sine Hjælpetropper under Tidens Vanskeligheder tæller det konservative Folkeparti.

Holstein: Den højtærede Regerings, den parlamentariske Livgardes og de nylig tilkomne nye Hjælpetroppers Stilling til den foreliggende indenrigske politiske og økonomiske Situation, synes mig i Hjemmeformat i slaaende Grad at minde om